

آوای مانا

شناخت موسیقی

و

مروری بر هفت دستگاه سستی

مؤلف و گردآورنده : آرمین اوچی نژاد

آواى مانا مولف و گردآورنده: آرمين اوجى نژاد	
نوبت و سال چاپ: اول، ۱۴۰۳ شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه طرح جلد: کوروش افراسيابی ويراستار: مريم بغيری صفحه آرايی: آرمين اوجى نژاد چاپخانه: صبح امروز شایم: ۱-۰۱۴۷۶۳-۹۰-۹۷۹-۰ قیمت:	 انتشارات مهريکتا شیراز، بلوار مدرس، کوچه ۱۳ انتشارات مهر یکتا Mehryekta1400@gmail.com ۰۹۱۷۳۸۲۶۳۲۰
کليه حقوق مادی و معنوی اين اثر متعلق به مولف است.	

فهرست مطالب

پیشگفتار صفحه ۱

بخش اول

دیدگاه غربی ها به موسیقی سنتی ایرانی در دوران قاجار.....	صفحه ۳
مجالس عروسی و مهمانی	صفحه ۵
خاندان هنر	صفحه ۸
شاگردان میرزا عبدالله	صفحه ۱۲
غلام حسین درویش	صفحه ۱۵
سابقه تاریخی تار و سه تار	صفحه ۱۸
تاریخچه تار آذری	صفحه ۲۱
مشتاق علی شاه	صفحه ۲۴
سازندگان برجسته ساز در دروران قاجار	صفحه ۲۴

بخش دوم

صوت و تولید صدایی موسیقایی	صفحه ۲۹
توضیحات ابتدای خط موسیقی	صفحه ۳۱
ارزش زمانی نت ها	صفحه ۳۳
انواع میزان ها	صفحه ۳۹
علامت های گرداننده	صفحه ۵۳
گام و انواع آن	صفحه ۵۴
رابطه میان دیزها و نت آغاز گام	صفحه ۶۳
رابطه میان بمل ها و نت آغاز گام	صفحه ۶۳
درجه های گام	صفحه ۶۸
مدهای دیگر گام دیاتونیک	صفحه ۶۹
گام کوچک و نسبت آن به گام بزرگ	صفحه ۷۲
گونه های گام کوچک	صفحه ۷۳
نت های تونال و مدال	صفحه ۷۵
فاصله	صفحه ۷۶
نکاتی پیرامون گام کوچک	صفحه ۷۷
فواصل آنارمونیک و هارمونیک	صفحه ۸۳
پسندها و انواع آن	صفحه ۸۵
ناپسندها و انواع آن	صفحه ۸۶
اصطلاحات موسیقی	صفحه ۸۷
مترونوم	صفحه ۹۹
اختصارات موسیقی	صفحه ۱۰۲

بخش سوم

مقدمه	صفحه ۱۱۷
گام های موسیقی ایرانی	صفحه ۱۲۴
دستگاه شور	صفحه ۱۳۹
آواز ابوعطا	صفحه ۱۷۷
آواز بیات ترک	صفحه ۱۷۸
آواز افشاری	صفحه ۱۹۹
آواز دشتی	صفحه ۲۰۵
آواز بیات کرد یا کرد بیات	صفحه ۲۱۳
دستگاه سه گاه	صفحه ۲۲۱
دستگاه چهارگاه	صفحه ۲۳۹
دستگاه ماهور	صفحه ۲۷۱
دستگاه همایون	صفحه ۳۰۳
آواز بیات اصفهان	صفحه ۳۲۷
دستگاه نوا	صفحه ۳۳۷
دستگاه راست و پنجگاه	صفحه ۳۵۷

آواز اصفهان مانند آواز دشتی برای حرکت به سوی اوج نیازمند ربع پرده به نام (سی) کرن است با تغییر (سی کرن) به (سی بمل) و استفاده از این فرم ملودی {دو- سی - دو -ر} به اصفهان می رویم می توان با تغییر (می) بمل به (می) کرن وارد دستگاه شور شد که البته این کار چندان مورد تایید نمی باشد.

پیش دانگ=سل- فا دیز - می کرن -ر

دانگ=سل-لابکار- سی بمل-دو

نام (اصفهان) اشاره مستقیمی است به شهر اصفهان، در موسیقی قدیم ایران مقامی به نام اصفهان وجود داشته است. اما فواصل آن با آواز اصفهان مطابقت ندارد. به عقیده فرهاد فخرالدینی این نوع نام گذاری گوشه ها و آوازاها در ردیف (یعنی استفاده از یک نام قدیمی برای یک گوشه یا آواز که به آن مرتبط نیست) در ردیف موسیقی ایرانی نادر نیست و وی آن را نوعی «تحریف» در طبقه بندی موسیقی ایرانی می داند. فواصل مقام اصفهان در موسیقی ردیفی ایران مرسوم نیستند، اما استفاده از این مقام در موسیقی عربی و ترکی معمول است.

1- درآمد

The musical score is written in D major (one sharp) and 2/4 time. It consists of ten staves. The notation includes treble clefs, a key signature of one sharp, and a time signature of 2/4. The music features various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, often beamed together. There are several accents (^) and slurs over the notes. Some measures are marked with a circled '2', indicating a second ending or a specific rhythmic pattern. The notation includes treble clefs, a key signature of one sharp, and a time signature of 2/4.

لئوپد دوفن :

ریشه موسیقی به عهد کهن
ارتباط دارد در واقع همان
روزی که انسان توانست برای
نخستین بار خوشی ها و رنج
های خود را با صدا نمایش
دهد مبداء موسیقی بشمار
می آید